

PŘÍLOHA 9 | Pracovní listy k lekci Ropa

Mgr. Václav Fiala

Ukázka textu z knihy O rackovi a kočce, která ho naučila létat
kapitola 3 Hamburk na dohled

Kenga roztáhla křídla k odletu, ale vlna byla rychlejší a celou ji potopila. Když se dostala zpět na hladinu, denní světlo zmizelo. A když ze všech sil zatřásla hlavou, pochopila, že její pohled zatemnila zhouba moří.

Kenga, racek se stříbřitými křídly, několikrát ponořila hlavu pod vodu, než se jí podařilo zahlédnout očima pokrytýma ropou záblesky světla. Mazlavá skvrna, černý mor, jí přilepila křídla k tělu, a tak začala pádlovat nohama v naději, že rychle doplave na okraj černé vlny. Všechny svaly se jí od námahy svíraly křečí, ale nakonec dosáhla okraje ropné skvrny a ucítila svěží dotek čisté vody. Ponořila hlavu a rychle mrkala, až se jí podařilo vyčistit oči. Podívala se na oblohu a uviděla pár mráček, které se rýsovaly mezi mořem a nekonečnou nebeskou klenbou. Její společníci od Majáku červených písků již museli být daleko, velmi daleko.

To byl zákon. Ona sama již viděla racky překvapené smrtonosnou černou vlnou a navzdory touze slétnout dolů a pomoci, což bylo stejně zbytečné jako nemožné, uletěla pryč poslušná zákona, který zakazoval být přítomen smrti přátel.

S nehybnými křídly přilepenými k tělu se rackové stávali snadnou kořistí pro větší ryby nebo umírali na pomalou otravu ropou, která jim ucpávala všechny póry.

Takový byl osud, který na ni čekal. Kenga si přála, aby co nejrychleji zmizela v útrokách nějaké velké ryby.

Černá skvrna. Černý mor. Při čekání na svou poslední chvíli Kenga proklínala lidi. „Ne všechny! Nesmím být nespravedlivá!“ pípala slabě. Mnohokrát z výšky viděla, jak kapitáni ropných tankerů využili ranní mlhy při pobřeží a vyjeli na širé moře vyčistit nádrže. Lili do vody miliony litrů husté a zamořující látky, kterou vlny roznášely po hladině. Párkrát si také všimla malých lodí, které připluly až k tankerům a jejichž posádky zakazovaly nádrže vyprázdnit. Naneštěstí tyto lodičky v barvách duhy přijely často pozdě a otravě moří už nestihly zabránit.

Pro Kengu to byly nejděší hodiny v jejím životě. Ležela na hladině a kladla si otázku, zda to, co na ni čeká – totiž umřít hlady – není nejhorší ze všech smrtí, ještě horší než být rychle sežrána rybou nebo otrávená ropou.